# אלומה

## פרשת וישלח תשפ״ז

יעקב נאבק עם האיש עד עלות השחר וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירך יעקב ותקע כף ירך יעקב, יעקב נעשה צולע ובכל זאת הוא נקרא מנצח עד שיכול היה לתבוע לא אשלחך כי אם ברכתני, הדברים טעונים ביאור, מתוך דברי הרש״ר הירש נראה ביאור הענין כך, בפשטות יש כאן מאבק של שני גיבורים מאבק גופני היה מצטייר לנו עוד גבורה של יעקב כמו שראינו שהיה גבור שיחד לב וגל את האבן מעל פי הבאר, אבל מצד שני נראה שנגיעה בעלמא של האיש הצליחה לעשות אותו צולע הרי שבאמת האיש היה גבור יותר, ובאמת הצליח לערער את כוחו הגופני של יעקב, אבל זה לא היה המטרה שלו אלא לנטרל את הרוח של יעקב, והכח של יעקב הוא כוחו הרוחני וגם האיש הבין היטב שיעקב נשאר קיים מכח הרוח שלו ודוקא משום שהצליח לעשותו צולע הבין שהכוח הרוחני הוא שמשאיר את יעקב לא כוחו הפיזי, ולכן לנצח לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה להזכיר שאנחנו לא עומדים בכוחותינו אלא דוקא בכח שמירת התורה והמצוות, וכשמנצחים עם כח זה נעשים תובעים אין לך זכות קיום אלא מכוחינו והיא הודאה על הברכות.

לפעמים אתה עומד משתאה היאך שביום אחד שונאים אותנו ולפתע ביום בהיר יכולים לרדוף ולחזר אחרינו, כל הטענות והאידאולגיות העומדים מאחריהם פתאום לא קיימים היו אנשים שאפי׳ מתוך מחנינו יכלו להגיד יש איזה טענה בטענות שלהם ושוכחים דבר אחד אנחנו אלו שמקיימים אותם לא הם מקיימים אותנו, כל הדברים מגיעים מאיזה שנאה תהומית והכל נהיה כשר, פשוט וברור שכל דבר יכולים להסביר בכל מיני צורות, כי יש אנשים שכל דבר מחפשים היאך זה הולך בצורה טבעית, אבל לא מוכנים להבין שכך הקב״ה מנהל את העולם מכה אותנו כדי שנתפלל ונצעק אליו בחזרה, העולם הוא לא טבעי הקב״ה מסתיר את הדברים בצורה שיראה טבע, אבל הכח שלנו הוא הכח הרוחני, רוצים לתת לנו איתותים גם כשאנחנו צולעים אנחנו מנצחים וזה עומק הנצחון כי אם ננצח בצורה מושלמת אזי אנחנו נראה את הנצחון כנצחון גופני צריך תמיד תזכורת אנחנו צולעים ומנצחים דוקא כאשר היה נצחון שהיה נראה בעינינו מושלם התגלה בכשלון הכי גדול בשבילנו, הקב״ה מנהל את העולם שעד שלא יבא הגואל הנצחונות שלנו הם נצחונות רק כאשר אנחנו צולעים, להבין שאנחנו צריכים להתעסק רק בחיי הרוח להעמיד את הגוף לרוח ולא להיפך.

יש שהעבודה שלהם בלימוד הוא להפוך את חיי הרוח לחיי החומר רוצים כל מושג תורני לפשט אותו וחושבים שהפשט הוא רדידות מחשבתית, והאמת היא שגם אין מציאות פשוטה והמציאות עצמה היא לפי התופש אותה, ככל שהאדם תופש אותה במבט שונה כך היא כי העולם כולו הוא רוחני ומעל התפישה שלנו והעבודה שלנו היא לצאת מהתפישה הרדודה להתחבר אל הרוח.

הרבה יותר אנחנו מפחדים מהטירור הרוחני מהטירור הגשמי וביותר אנחנו מפחדים מאותם אלו שקוראים לנו אחים וכפי שהאריך בזה בבית הלוי הצילני נא מיד אחי מיד עשיו שהתפילה הקודמת הוא מיד אחי, יזכינו ה׳ להגיע לגאולה השלימה שזהו כבר בזמן זריחת השמש ואז נתרפא נמי מהצליעה, כי ההכרה תהיה גדוולה שלא נצטרך להיות צולעים.

**לתגובות: הרב אברהם סלומון** 5003880@gmail.com **לתרומות** נדרים פלוס